

VIII.

Betænkning

over

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1895
til 31te Marts 1896.

(Udgiven af Folketingets Finansudvalg den 8de Januar 1895).

Udvalget staar delt i fire Mindretal. Men trods det forfælske Udgangspunkt og den i mange Henseender forfælske Opfattelse mødes de to første Mindretal dog i den Erkendelse, at hvis man ikke vil kuldfaste det en Gang vundne Grundlag for Genoprettelsen af regelmæssige Forfatningstilstande i vort Land, bør man ved Finanslovens Behandling i alt væsentligt tage sit Udgangspunkt fra den Overenskomst mellem Rigsdagens to Ting, som blev sluttet ved Finanslovens Vedtagelse den 1ste April 1894. Og for saa vidt udgør disse to Mindretal tilsammen Udvalgets Flertal.

Det ene af disse Mindretal (H. Holm, N. S. Larsen, Neergaard og E. Ravn) kunde i og for sig have ønsket de militære Bevillinger yderligere nedfatte; men efter det almindelige Synspunkt, det har lagt til Grund for Finanslovens Behandling, har det i det hele ikke anset det for rigtigt at nægte Bevillinger, som i Fjor bleve vedtagne ved samstemmende Beslutninger af begge Ting. Det har ladet sig det være magtpaaliggende paa ethvert Punkt at gennemføre den størst mulige Sparsommelighed, men det har paa den anden Side ogsaa lagt Vægt paa gennem Enighed med det andet Mindretal at naa til et Resultat, som der var Udset til at føre igennem over for Regeringen og det andet Ting. Saaledes har man paa de ekstraordinære militære Budgetter faaet Udgiften nedfat til en Sum, der som Helhed ikke er lidt lavere end den, der gennemsnitlig bevilgedes for Finansaarene 1878—85, den sidst forløbne Aarrække, i hvilken Finansstyrelsen uafbrudt foregik paa regelmæssig Maade. Tilmed er den, naar bortses fra de uundgaaelige Merudgifter paa § 22, som ere en Følge dels af, at Finansaaret 1895—96 er et Rantonnementsaar, dels af den rent midlertidige Udgiftsforøgelse i Anledning af Overgangen fra den gamle til den ny Hærordning, ikke højere end den for Finansaaret 1894—95 vedtagne. I det Mindretallet saaledes har bestræbt sig for ikke blot i Ord men i Gerning at faa disse uproductive Udgifter indskrænkede, har det i øvrigt gennem Finansloven paa forfælske Omraader søgt at støtte Udviklingen af vort Lands produktive Virksomheder.